

ת"פ 25122/11/13 - מדינת ישראל נגד יחזקאל מלמד

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13-11-25122 מדינת ישראל נ' מלמד
בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
חזקאל מלמד
הנאשם

הכרעת דין

מיד לאחר שמיעת הראיות בתיק, ביום 8.9.2015, מצאתי להורות על זיכוי של הנאשם, להלן נימוקי:

1. כתוב האישום מייחס לנאשם עבירות של אויומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "החוק") ועבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287 (ב) לחוק.

כעולה מכתב האישום, הרי שבahiות הנאשם הבעלים והמשכיר של דירות מס' 18 ו- 19 ברחוב בראשון לציון (הנאשם מתגורר בדירה 18 בעוד שהמתלון - השוכר, גר עם משפחתו בדירה 19 - ש.ש.), ובשעה שעמדה בתקופה החלטת בית משפט השלום בראשון לציון, בה"ט 10643-09-13 מיום 9.9.13, אשר ניתנה בהסכמה הצדדים, שלפיה, ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאימת, כאשר נאסר על הצדדים הצדדים הנאשם והמתלון ליצור קשר ביניהם במישרין או בעקיפין. עוד נאסר על נתוק מערכות מים וחשמל. הצו האמור חל על הצדדים אף בנסיבות עם אשת המתלון וילדיו ועמד בתקפו עד ליום 3.12.13.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 15.9.13, בשעה 19:30, ירד הנאשם במל枇ת הבניין ופגש בלווי את בנו של המתלון- קטין ליד 2002. ניגש אליו, נגע בכתפו ואמר לו כי יירוג את אביו וכי הוא - אביו, גנב". המתלון ששמע את הדברים פנה לנאשם ובירקו לחדר ממעשי, ובתגובה לכך אמר הנאשם למצלון כי למשך רגען לו את הגז.

4. מטעם המאשימה העידו המתalonן וכן רס"מ נוביק ערן - סיר תנואה אשר הגיע למקום. מטעם ההגנה העיד הנואשם בעצמו.

5. על פי המסמכים והעדויות שבתיק, הרוי שבתאריך 2.9.13 הגיע המתalonן בקשה לזו מניעת הטרדה מיימת במעמד צד אחד כנגד הנואשם. בבקשתו נטען על ידי המתalonן כי הנואשם המתגורר בדלת הסמוכה לדירה בה גר, נוהג באופן קבוע לנתק מים, חשמל וכו' וכן אוהב לאיים.

6. בדיון שהתקיים בפני בקשה, במעמד המבקש בלבד חזר על טענותו כי הנואשם נפגש עם הילדים פעמיים ולא מפסיק לקלל. על בסיס הבקשה והאמור בדיון ניתן על ידי צו במעמד צד אחד האוסר על הנואשם להימנע מליצור קשר כלשהו עם המבקש - המתalonן ועם בני משפחתו הגרים יחד עם עימו הן במישרין והן בעקיפין, עוד קבועתי כי נאסר על הנואשם לבצע פעולות שיש בהן כדי לנתק את מערכת החשמל, הגז והמים.

דיון במעמד הצדדים נקבע ליום 9.9.13.

7. בדיון שהתקיים ביום 9.9.13 במעמד הצדדים בפני כב' השופטת יעל בלכר, בו יוצג הנואשם על ידי עורך דין, עדכן ב"כ הנואשם את בית המשפט, כי המשיב - הנואשם, מקיים הליך אזרחי - תביעה פינאי כנגד המתalonן ודיוון בו אמרו להתקיים ב - 30 לאותו חודש. וכי הגשת הבקשה על ידי המתalonן לא נועדה אלא לקבל "נקודות זכות" בתביעה המרכזית.

8. המתalonן הציג בדיון קבלת של טכני, ע"ס 200 לפ' בגין תיקון דוד, כאשר נרשם בקבלת **"חוטפים היי חוטפים** (כך במקור - ש.ש) **דבר שנעשה לא במקרה אלא במודע**". עוד מסר המתalonן בדיון כי יכול להביא את בנו בן 11, אשר המשיב פנה אליו ואמר לו: **"אבא שלך גנב"** עוד הוסיף כי המשיב אינו מפסיק לאיים. הגיע תלונות במשטרה, כאשר המשיב הודה בפני שוטר כי ניתק למATALONן את החשמל. עוד מסר באותו דיון כי האיים החלו כ - 4-5 חודשים טרם הגשת הבקשה, עוד הוסיף המתalonן וצין כי הוא בשלבים לפנות את הדירה וכי אין לו בעיה שיינן צו הדדי.

9. על יסוד האמור, ניתן צו הדדי על ידי כב' השופטת בלבד למניעת הטרדה האוסר על הצדדים ליצור קשר במישרין או בעקיפין, כן נאסר ניתוק מערכת חשמל, גז, מים וכו'ב.

10. יצוין, כי המסמך שהוצע: חשבונית/ קבלה, הינו צילום חתום בקטוטו, נושא תאריך 4.9.13, שעה 15:00 ללא שניתן לזיהות בו את שם מוצר החשבונית, כתובתו וכן לא את חתימתו.

11. עד התביעה רס"מ נוביק ערן, מסר בעדותו כי הגיע למקום כסיר וזאת נוכחות אירוע שהתקבל בתאריך 15.9.13 שעה 19:40 כאשר המודיע, הוא המתalonן, הטוען כי השכן מאיים עליו כאשר יש נגדו צו

הרחקה. עת הגיע למקום פגש במתלון אשר מסר לו כי הוא שוכר את הדירה משכנו, הנאשם. עוד מסר כי החשוד - הנאשם, הגיע ואמר לבנו בן ה - 11: **"אני מחר אוורג את אבא שלך"** גם הילד שהיה במקום אמר זאת בפנוי. על בסיס האמור, מצא לעכב את הנאשם.

12. בחקירהו הנגדית ובהמשך למה שרשם בדי"ח הפעולה כי המתלון טען בפנוי כי הנאשם שובר לו את הדואר, הרי שלא זכר אם מצא לבדוק האם אכן תיבת הדואר של המתלון שבורה.

13. המתלון, משה סווישה מסר בעדותו כי התגורר בדירה הנאם זה כמנה, בהתחלה הכל היה בסדר אולם, עקב קשיים אליהם נקלע ואיוחר בתשלום שכיר הדירה פעמיים, הנאשם "התהפרק", החל להתנהג בצורה זוויגית כלפי כל המשפחה; ניתוקי מים, גז וגוף החימום ובהמשך עבר לאיומים. הוא פנה מספר פעמים למשטרת אולם: **"לא יצא מזה קלומ"**. (עמ' 7 שורה 11 לפרטוקול).

לאחר מתן צו הרחקה, פגש הנאשם בבנו בלובי של הבניין, הוא עצמו עמד במקום בו לא ראהו הנאשם, אולם, הוא שמע את הנאשם אומר לבנו: **"אבא שלך גנב, שקרן, אני יהרוג את אבא שלך"** (עמ' 7 שורות 14-13). הוא מיד נכנס ללובי, שאל את הנאשם למשעיו, אז החלו צעקות, העד הודיעו לנאם כי יזמין משטרת וכי יש כנגדו צו הרחקה אולם הנאם השיב לו במילים: **"אני מחרבן על בית המשפט לא מענין אוטי אני יהרוג אתכם, את כולכם"** עד קיל את אשתו והילדים. נוכח כך מצא להזמין משטרת. כאשר הגיע השוטר, שאל את בנו מה היה החלטת השוטר לעצור את הנאשם. עוז העיד המתלון על כך שבזמן האירוע התעסק עם תיבת הדואר שלו, אשר נשברה וכי שוברים לו אותה כל יום עם מברג. עוז מסר כי בנוסף לחבלות בתיבת הדואר, חותכים לו את הגז והחשמל.

14. לאחר שהתווער רענן את זכרונו של העד בדברים אותם מסר במשטרת, הוסיף העד וצין כי הנאשם הודיע לו באותו מועד כי הוא יוצא לו את כל מה שיש לו בבית, פונה את ביתו, יחתוך וינתק את הגז והחשמל (עמ' 8 שורות 12-10). העד הכחיש כי הוא עצמו איים על הנאשם, שכן הוא אינו **"טיפוס מאים"**.

באשר לגרסה אותה מסר הנאשם במשטרת שלפיה הוא - העד איים על הנאשם כי יוכנסו לבית הסוהר עוד באותו הלילה השיב: **"אמרתי לו אני אזמין משטרת, יעצרו אותו, אתה תהיה עוצר היום, אולי אמרתי שהוא צזה"** (עמ' 8 שורה 18).

כן הכחיש את גרסת הנאשם במשטרת, שלפיה העד הוא זה שפנה ראשון לנאם. ולגרסת הנאשם שלפיה כלל לא פגש את בנו באותו היום טען כי הנאשם משקר. כאשר נשאל מדוע בנו, הקטן, שזמן עד תביעה לא הטייצב למשפט השיב כי בנו עבר טראומה ונוכח כך שאשתו סירבה שהוא יגיע לבית המשפט.

15. בחקירה הנגידית, אישר העד כי אכן הפסיק לשלם את שכר הדירה וזאת ממשם שלדבריו ידע : "כ'
הולכים לסיים את העניין בצורה לא יפה ואמרתי ניפגש בבית המשפט" (עמ' 9 שורה 18)
ובהמשך : "**אחד שמאים עליי** ועשה לי צורת אני הולך לשלם לו שכר דירה **בבית המשפט**
יחליט" (עמ' 9 שורה 23). לשאלת מתי פינה את הדירה השיב כי עוד הרבה לפני שנותן נגידו צו
פינוי, וזאת עוד הרבה לפני התאריך 30.9.13 (עמ' 10 שורה 3). יחד עם זאת, בהמשך, חזר בו
מהאמור ואישר כי פינה הדירה לאחר שנותן נגידו פסק דין. עוד המשיך והבהיר כי פינה את הדירה
רק בעקבות פעולות הוצאה לפועל וחברה קבלנית שפינתה את הדירה ואחסנה את חפציו. אולם,
חרז ואישר כי לא שילם את דמי השכירות הן ממשם קשייו הכלכליים וכן נוכחות התנהוגותו של בעל
הבית - הנאשם, אשר נתקח החשמל בביתו.

16. לטענת הסגנור, שלפיה נמצא לפנות ולהגיש תלונות נגד הנאשם במשטרת זאת על מנת להישאר
בדירה למרות שלא שילם דמי שכירות, השיב: "**אני מקבל איזומים אני חייב להגיש תלונות**" (עמ'
11 שורה 21). יחד עם זאת, כאשר נשאל אם הגיע תלונות על איומים, הוא תיקן וציין כי התלונות
היו על ניתוק חשמל. כאשר חזר הסגנור ומתייחס לפניו כי כל פעולהתו כנגד הנאשם היה בבקשת
להוצאה צו הרחקה והן תלונותיו במשטרת היו על מנת להישאר בדירה ולא לשלם את שכר
הדירה, השיב המתלוון: "**נתתי וידאו למשטרה שאשתי צילמה את ההתנהגות שלו**" (עמ' 12
שורה 14). (ציין כי במסגרת ניהול ההוכחות לא הוצג סרטון וידאו כאמור - ש.ש.).

17. עוד אישר המתלוון כי בתחלת השכירות שילם הן את שכר הדירה, הגז, הארכונה והחשמל אולם
בהמשך חדל ולא שילם דבר לניגוד. ביום, הוא מצוי בפשיטת רgel. ובאשר לתשלומים, הרי שכבר
בחודש Mai 2013 אחר בתשלום ובמשך בחודש יוני 2013, כבר לא שילם דבר. עוד חזר וציין
בחקירה הנגידית כי הנאשם חתר לו את הגז וכי יש לו וידאו שאשתטו צילמה את הנאשם שהוא דפק
עם לומ (עמ' 14 שורות 18-19). באשר להודעת האזהרה שהוצאה כנגדו על ידי רשם ההוצאה
לפועל, בתאריך 19.11.13 (ס/1) השיב: "**ת. לא זוכר שקיבلت דבר כזה, יכול להיות שקיבלתי**"
(עמ' 14 שורה 28).

18. ב"כ המאשימה אשר היה ער למשמעות אי העדת הבן, ביקש את התייחסות העד לכך ובתשובה לטענה
הшиб: "**אני לא מעוניין להביא את הבן שלי עדות, אני מבין שהוא פוגע באיכות הראיות**"
(עמ' 14 שורה 32).

19. הנאשם מסר בעדותו כי הוא עצמו גר בקומה 5 ואילו המתלוון ומשפחהו, התגוררו בשכירות בדירה
השייכת לו, ממולו, באותה הקומה. עם תחילת השכירות היה אמר המתלוון להעביר את חשבונות
החשמל, המים והארנונה על שמו, אולם הוא לא עשה כן ומשכך נאלץ הנאשם לשלם עבורם.
המתלוון העביר אך את השכר החודשי. באשר ליום האירוע, הרי שהוא ירד מדרומו, ראה את
המתלוון עומד בצד שמאל בלובי ומתעסק בתיבת הדואר. המתלוון פנה אליו ואמר לו: "**אני אזכיר
אותך עוד לבית הסוהר**" ואני אמרתי לו: "**שכח לי במחטה והמשכתי ללכת**" (עמ' 16 שורות 2-1)

לא היה עם המתלון איש, לרבות לא בנו שאותו הוא מכיר. עוד סיפר הנאשם כי לא קיבל תלונות במשטרה וכי הצלח בסופו של דבר לפנות את המתלון ומשפטתו, אולם זאת באמצעות ההוצאה לפועל. הנאשם הכחיש כי חיבל בתיבת הדואר של המתלון או שגנב ממנו מכתבים וגרם נזק לאופניו. המתלון חייב לו כ - 60 אלף ל"י ולא שילם עבור 6-5 חודשים שכר דירה.

20. לשאלת הסגנור מודיע לדעטו פנה המתלון לבית המשפט, השיב הנאשם כי הוא - המתלון, רצה להשתלט על ביתו. עוד חזר והכחיש כי חיבל בדוד המים והגיב: "**הדוד שין לי, אני אחבל בדוד שלו**" (עמ' 18 שורה 8). באשר לקבללה אותה צירף המתלון בעניין החבלה בדוד השיב: "**הוא גם יכול לפרוץ לבית שלו ולהגיד שהוא פרצתי לו את הבית**" וכי : "**הטכני יכול לרשום מה שהוא רוצה أولי הוא חתר את החוטים, אני לא חתמתי את החוטים**" (עמ' 18 שורות 14-11).

21. לשאלת התובע על תלונות חוזרות ונשנות של המתלון במשטרה ומודיע יעשה כן אם אין בכך אמת . השיב הנאשם: "**גם אני יכול ללקת להتلון במשטרה**" (עמ' 20 שורה 8). עם זאת, אישר הנאשם כי היה במשטרה פעמיים או שלוש וכי בנוסף לכך הגיעו המשטרה לבתו עוד פעמיים או שלוש. כמו כן הוסיף וכי המתלון נהג לעשות פרובוקציות כלפי, כל אימת שהזמן (המתלון) משטרה כנגדו. וכדבריו: "**הוא (המתלון) התחיל לצחוק, דפק על הדלת, הוא צעק קרעת לי את החוטים**" (עמ' 20 שורה 16). הנאשם חזר והכחיש בתוקף כי בזמן האירוע הנטען בכתב האישום בנו של המתלון היה במקום, כן חזר והכחיש כי נתקל למתלון חשמל, גז ומים. אם כי אישר שבמשטרה אמרו לו שאסור לו לבצע פעולות כאלה, נוכח כך שהמתלון שוכר את ביתו.

22. במסגרת פרשת ההגנה הציג הסגנור את החלטת רשם ההוצאה לפועל מיום 19.11.13 המאשרת המצאת אזהרה הכלולת הودעת פינוי מלאה - ס/1 וכן הצעת מחיר חתומה על ידי הנאשם של חברה קבלנית לפינוי המושכר מיום 5.11.13 (ס/3).

23. בהודעתו במשטרה (ת/2) מיום 15.9.13 שנמסרה לאחר אזהרה הכחיש הנאשם כי איים על המתלון ולדבריו הוא פגש את המתלון באותו היום, בשעה 19:30, ליד תיבת הדואר, המתלון אמר לו כי יכנסו לbijת סוהר עוד הלילה ובתגובה לכך אמר לו הנאשם: "**נסק לי את התחת והלך**". עוד הכחיש כי נפגש באותו יום עם בנו של המתלון או עם אחד מבני משפחתו. לשאלת החוקר כיצד מסביר את גרסת המתלון על כך שאיים על בנו, משיב הנאשם כי הוא מוכן לעבורי בדיקת פולגרף, הוא כאמור לא ראה את הבן, לא התעסק עימו ולא עם אדם כלשהו מבני משפחתו. לשאלת החוקר האם זו הפעם הראשונה שיש תלונה נגדו השיב כי לפני כחודשים היה אותו הדבר אולם אז לא קראו לו ולא הזמינו אותו וכי הוא פועל רק על פי עצת עורך דין.

דין והכרעה

24. המזכיר בעניינו בגרסה מול גרסה, גרסת המתلون מול גרסת הנאשם, אשר הכחיש לכל אורך הדרה, החל מחקרו במשטרה ובהמשך בבית המשפט את תלונת המתلون.

25. מצאתי להעדייף לא כל היסוס את גרסת הנאשם על זו של המתلون. בעוד שה הנאשם עשה עלי רושם אמיין, אין בידי לקבוע כן ביחס למתلون. מצאתי בעדות המתلون סתרות לעניין התנהלותו מול הנאשם כאשר לגרסתו מיד ולאחר הוצאה צו ההרחקה הגדית, בסוף אותו החודש - ספטמבר 2013 ולא שהוא צריך לנתקו כלפי הוצאה לפועל לפיה יעצוב את ביתו, הרי שבפועל, הוא ומשפחתו פנו מהדירה בסיווג הוצאה לפועל אף בחודש ינואר 2014.

26. אף שניתן היה לעגן את גרסתו של המתلون ולתמיכה בראיות אשר המתلون בדבריו יצר, דהיינו אותו סרטון וידעו שכוביל מסר למשטרה וכן צילומים שצלמה אשתו את הראייה כשהוא מנתק בלום את מערכת הגז, הרי שאלה לא הוצגו בבית המשפט.

וכן, ובעיקר, מניעת התיצבות בנו הקטין, אשר אמר היה לשמש כעד תביעה עיקרי למעשה איום כלפיו.

עוד מצאתי להפנות לאוთה חשבונית מיום 4.9.13 של טכני עולם שם אשר הוצאה בדיון לעניין הבקשה לצו למניעת הטרדה מיימת ובה רישום לגבי החבלה המכונה בחיתוך חוטי החשמל של הדוד החסמי. האפשרות שמדובר ביצירת ראייה על ידי המתلون, יום לאחר הוצאה צו, במעמדצד אחד וטרם קיום הדיון במעמד שני הצדדים וכן הגשת תלונות שווא כנגד הנאשם על רקע רצונו של המתلون המשיך ולהתגורר בדירה כאשר הוא חדל ונמנע מתשלומי שכר הדירה, הארכונה, המים והחשמל, למשך תקופה לא קצרה, לא נראית מופרcta בעניין.

27. בנסיבות אלה, אין בידי לקבוע כי המאשימה עדזה בנטול הראייה והשכנוע ואני מוצא לפיך לזכות את הנאשם.

28. זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים מיום קבלת הכרעת דין זו.

29. המזיכירות תעבור הכרעת דין זו לצדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ו, 20 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים

